

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Williemo Remen. Archiepiscopo, sanctae Sabinae Cardinali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

gravis urgeret. quod tibi esse debet evidens argumentum quòd propter hoc divinam indignationem incurreris; præsertim cum superinductæ consanguinitas opponatur, carissimæ autem in Christo filia nostræ I. Regina Franciæ non nisi impedimentum fuisset affinitatis objectum. Ut igitur saluti tuæ consulas & honori, ut nos & Romanam Ecclesiam à labiis iniquis & lingua liberae detractrice, ut Dominum tibi reddas propitium, quem iratum tibi hæctenus reddidisti; rogamus serenitatem regiam, monemus, & exhortamur in Domino, & in remissionem injungimus peccatorum, per apostolica tibi scripta mandantes, quatenus in te ipsum aciem tuæ considerationis reflectens, sic tuos actus dijudices, ut ab aliis non debeas judicari. Memor esto conditionis tuæ, & novissima juxta verbum sapientis attendens, quod scandalum in Ecclesia parit, quod nobis detractionem generat, quod in perniciem tuæ salutis vertitur, & in dispendium totius regni redundat, alios simili corruptens exemplo, corrigas per te ipsum, superinductam de finibus regni Francorum removeas, & eam reduces in regnum & Regiam appelles ac facias appellari, mandans ei ab omnibus tanquam Reginae deferri, quam à te minus rationaliter abjecisti. Quòd si postmodum usque adeo serenitatem tuam oriens ex alto respexerit, & cor tuum lux illa dignata fuerit illustrare quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, ut prædictam Regiam (quam ex testimonio plurium, quibus est religionis & dignitatis ratione credendum, miræ sanctitatis & honestatis audivimus esse) retineas in gratia conjugali, (præsertim cum vix nobiliorem ducere possis, & id tibi plurimum expedire noscatur) in his facilius & ad votum tuum celerius exequendis quæ serenitati tuæ diebus istis incumbunt, gaudebimus plurimum, & in agendis tibi gratiarum actionibus assurgemus. Quod si forsan (quod absit) desuper datum non fuerit, sicut de jure tenemur, juris tibi licentiam non negamus, quò minus facta prius restitutione audiamus & exaudiamus quod rationaliter duxeris proponendum. Si autem (quod non credimus) nec famæ tuæ nec honori consuleres, nec mandatis nostris nec monitis obedires; quantumcunque nobis molestum existeret te in aliquo

molestare, contra te tanto amplius moveremur & manum curarem apostolicam aggravare, quâto serenitatem tuam sinceriùs diligimus, & quos amamus, severiùs arguere intendimus & duriùs castigare; cum inspirante Domino immutabilem animum & inflexibile propositum habeamus nec prece nec pretio nec amore nec odio declinandi à semita rectitudinis; sed via regia incedentes, nec ad dexteram declinabimus, nec deviamus ad sinistram; sine personarum acceptione facientes iudicium, quia non est personarum acceptio apud Deum. Non ergo posses, quantumcunque confidas de tua potentia, subsistere ante faciem, non dicimus nostram, sed Dei, cujus, licet immeriti, vices exercemus in terris, cum auctore justitiæ, qui est Veritas, pro justitia & veritate pugnante, inimici tui in te ac regnum Franciæ prævalerent, nec valeret temporalis tuus & exiguus potentatus divinæ ac æternæ repugnare omnipotentia majestatis. Facias, fili carissime, de necessitate virtutem, & nobis in hoc, immo creatori tuo, per quem vivis & regnas, humiliter satisfacias; quatenus & ipsum tibi reddas propitium, & nos tibi constituas amplius debitores: sciturus pro certo, quòd nisi mandatum nostrum hac vice curaveris adimplere, non differemus ulterius quin officij nostri debitum exequamur. Datum &c. ut supra XVI. Kalend. Iunij.

VILLIEMO REMEN.
Archiepiscopo, sanctæ Sabinae
Cardinali.

Pia patrum prædecessorùmque nostrorum sollicitudo se circa statum Ecclesiæ in sua integritate servandum mirabiliter exhibuit circumspèctam, ut videlicet ipsas, quæ seculariumurbationum fluctibus concutiuntur assiduis, protectione sedis apost. specialiter præmuniret, & cum ipsa præfens omnibus adesse non possit, per convenientia instrumenta eidem indulta suæ potentiam auctoritatis extendens, perverforum malitiam coerceret. Sed cum malitia hominum excreverit in immensum, nec modum sibi perverfitas eorum effrænata imponat; nos, quos eidem sedi gratia divina præfecit, qui prædecessorum nostrorum mandata seu institutiones solvere non venimus, sed implere, juxta ma-

M iij

Epist. 172.
Ut existat conservator privilegiorum Ecclesiæ S. Germani de pratis Parisiis.

litiam temporis in his esse rigidiores oportet. Inde siquidem est quod cum Ecclesia sancti Germani de pratis Parisiensis, quæ Romanæ sedis filia devota & specialis existit, privilegiorum, indulgentiarum, confirmationum, & libertatum plura obtinuerit à Romanis Pontificibus instrumenta, quibus Prælati Ecclesiarum & quamplures alij minime deferentes, ea infringere ipsique temerè obviare non dubitant, sicque libertatibus sibi concessis uti plenè non valeat, & in pluribus sustineat detrimentum, te conservatorem eorum quæ ad ipsius Ecclesiæ tranquillitatem à sede apostolica sunt indulta specialiter duximus concedendum. Quocirca fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus, quatenus si quos indulgentiis, confirmationibus, privilegiis, seu quibuslibet aliis instrumentis apostolicæ sedis, seu aliis immunitatibus à quibuscunque monasterio sancti Germani de pratis prævia ratione concessis, per quæ libertas debet ecclesiastica integra conservari, temerè inveneris obviantes, eos per censuram ecclesiasticam, monitione præmissa, sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo, quemadmodum videris expedire, à sua temeritate compescere non moreris, ipsiusque jura monasterij sancti Germani studeas illibata servare. Nullis literis &c. harum mentione non habita &c. Datum &c. ut suprâ V. Idus Maij.

ROBERTO ABBATI S. GERM.
Parisen. ejusque fratribus, tam præsentibus, quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

Epist. 175.
Quod eos recipiat sub protectione apostolica, veteraque privilegia, non paucis additis, confirmet.

IN eminenti apostolicæ sedis specula ad hoc sumus licet immeriti disponente Domino constituti, ut justas petitiones debeamus libenter admittere, & eis studeamus effectum utilem indulgere. Eapropter, dilecti in Domino filij, vestris justis postulationibus annuentes, monasterium beati Germani de pratis, in quo divino mancipati estis obsequio, quod propriè beati Petri juris existit, ad exemplar felicitis memoriæ Paschalis, Innocentij, Lucij, Eugenij, Anastasij, Alexandri, Lucij, Urbani, Clementis, & Celestini, prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum, sub beati Petri & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti pagina communimus.

in primis siquidem statuentes ut ordo monasticus, qui secundum Deum & beati Benedicti regulam in eodem monasterio noscitur institutus &c. usque ad verbum illud observetur. Præterea quascunque possessiones &c. usque ad illud illibata permaneant. Per præsentis itaque privilegij paginam vobis vestrisque successoribus in perpetuum confirmamus ut quæcunque libertas, quæcunque dignitas, privilegio beati Germani, scriptis Childeberti, Clotharij, atque aliorum Regum Francorum vestro monasterio collata est, eidem permaneat illibata. Ad hæc, volentes te, dilecte fili Roberte Abbas, & monasterium tuum honoris & gratiæ privilegio decorare, ad instar dictorum prædecessorum nostrorum Alexandri & Celestini usum mitræ, & annuli, atque sandaliorum tibi & per te successoribus tuis de consueta sedis apostolicæ benignitate duximus indulgendum. Præcipimus autem ut chrisma, oleum sanctum, consecrationes altarium, ordinationes, & quæcunque vobis ex pontificali sunt ministerio necessaria, à nullo catholico Episcopo vobis vestrisque successoribus denegentur. Sanè Missas, ordinationes, stationes, ab omni Episcopo vel clero Parisien. Ecclesiæ in eodem monasterio præter voluntatem Abbatis vel congregationis fieri prohibemus; nec habeant potestatem aliquid ibi imperandi, sed nec divina officia ipsis interdiceret, nec excommunicare, nec ad synodum vocare, aut Abbatem aut monachos, Presbyteros, aut Clericos Ecclesiarum ipsius loci, tribuimus facultatem. Adicimus etiam ut in parochialibus Ecclesiis, quas extra Burgum beati Germani tenetis, Presbyteri per vos eligantur, & Episcopo præsententur, quibus, si idonei fuerint, Episcopus animarum curam committat, ut ei de plebis cura, de rebus verò temporalibus ad monasterium pertinentibus, vobis respondeant. quod si facere fortè noluerint, subtrahendi eis temporalia, quæ à vobis tenent, liberam habeatis auctoritate apostolica facultatem. Auctoritate etiã apostolica statuimus, & vobis de consueta clementia & benignitate sedis apostolicæ indulgemus, ut nullius legationi, nisi à latere Romani Pontificis specialiter fuerit delegatus, subjacere vel subesse amodo debeatis; nec alicui liceat obtentu legationis ab apostolica sibi sede

Vide can. IV.
Cœcilij Clerm.
in Additione ad
lib. 6. De Concordia Sacral.
& Imp. cap. 31.